

COMPAREIXENÇA DE LA RECTORA AL PARLAMENT DE CATALUNYA 12 DE MARÇ DEL 2024

1. Portada de la compareixença de la rectora

Bona tarda, diputades i diputats. Gràcies per convidar-me a la **Comissió de Recerca i Universitats** i donar-me l'oportunitat de compartir amb vosaltres **la visió** de l'equip de direcció que lidero, així com **l'estratègia** que ens agradaria impulsar a la Universitat Pompeu Fabra en el pròxims anys.

Per explicar-vos com veig la UPF d'aquí a 10 anys, crec que abans convé que expliqui com es va concebre la nostra universitat –quins són els nostres **sis pilars fundacionals**– i algunes de les coses que hem assolit en els 34 anys que han passat des de la nostra fundació.

2. Els pilars fundacionals

Per a cada un d'aquests pilars, us presentaré **un repte associat** que ens dificulta fer la feina tal com ens agradaria actualment. I per això finalitzaré aquesta presentació amb algunes **accions** que podem dur a terme, amb l'ajuda del Parlament, per fer-los front i per transformar, si no tots, almenys alguns, en **oportunitats**.

3. La comunitat UPF

Per posar-vos en context, la Fabra es dibuixa avui amb aquesta comunitat, en què destaquen més de 10.000 estudiants de grau, 1.300 estudiants de màster i també 1.300 de doctorat. Solem dir que representem a l'entorn del 7 o 8% del sistema universitari públic català, tot i que volem pensar que també se senten part de la nostra comunitat moltes altres persones, institucions i organitzacions socials.

4. Els pilars fundacionals

Com us mostrava, el nostre primer pilar fa referència al fet que som una universitat pública arrelada a la ciutat de Barcelona. Però permeteu-me que aquest punt el deixi per al final i que ara us presenti el pilar de "la captació i la retenció del millor talent", que és l'element clau per a la nostra institució.

5. Una universitat amb una aposta estratègica per a la captació i la retenció del millor talent (1)

L'estratègia fundacional de la UPF es va centrar, i se centra, en primer lloc, **en apostar per una ferma política de captació i retenció del millor talent**. És a dir, apostar per la captació dels millors estudiants, del millor equip de gestió i del millor professorat i personal investigador.

I deixeu-me fer un incís aquí, al principi de la meva intervenció, i posar en valor el nostre personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis en absolutament tots els àmbits de la Universitat. La UPF no estaria on està actualment sense elles i ells, que són el veritable motor de casa nostra.

6. Resultats de les convocatòries competitives de captació de talent

Sovint es diu que la UPF és una universitat intensiva en recerca, i ho som: així ho avalen els indicadors. Això és degut al fet d'apostar pel millor talent a escala internacional:

- som la primera universitat catalana a captar ICREA i professors reconeguts amb ICREA Acadèmia,
- la primera universitat espanyola en la captació de RyC i JdC i la tercera en Marie Curie (i la primera universitat catalana) i
- l'única que, abans que la LOSU hagi obert la porta a aquesta opció, ha pivotat i implementat un programa *tenure-track* per apropar la nostra política a les millors pràctiques de les institucions acadèmiques més prestigioses del món i que, en els darrers set anys, ha demostrat tenir molt d'èxit.

Aquesta aposta fa que tinguem també, no només excel·lents investigadors, sinó grans tècnics, grans docents i professors. Al nostre parer, **tenir recursos, eines i programes** per poder captar i retenir el millor talent a escala internacional **és la base essencial de l'èxit d'una universitat des de tots els seus prismes**. Per tant, aquest seria el nostre pilar "mestre". Si fem bé la captació de talent, tota la resta funciona.

Però, alerta, i faig **autocrítica**. Aquesta captació ha de tenir en compte la perspectiva de gènere, el talent femení, el sostre de vidre al qual ens veiem sotmeses les dones a mesura que ascendim a llocs de responsabilitat. Així doncs, més talent, però també en femení i, en general, molt més inclusiu.

El repte d'aquest pilar és LA DEFENSA DELS PROGRAMES CATALANS EXCEL·LENTS

Ara bé, som una universitat nascuda al 1990, i això vol dir que avui i els pròxims anys hem d'encarar un **relleu generacional**, que a més és transversal a tota la Universitat. Aquest és un repte i, alhora, una oportunitat.

7. Una universitat que aposta per la qualitat i l'enfocament en allò que la fa forta i diferent (2)

El segon pilar que us presento és l'aposta per la qualitat i l'enfocament en allò que ens fa forts i diferents. La nostra universitat va apostar des dels seus orígens per constituir-se com una universitat de mida mitjana, flexible i especialitzada; és a dir, que no volia cobrir tot el mapa del coneixement. De fet, la UPF articula la seva activitat a l'entorn de vuit àmbits temàtics o departaments.

Aquesta aposta és poc comuna en el context universitari espanyol i català –penseu que les universitats del nostre entorn més proper tenen entre 30 i 80 departaments–. Cal destacar que el fet de **concentrar els esforços en uns àmbits estratègics concrets** afavoreix clarament que els nostres departaments mantinguin un diàleg, comparteixin bones pràctiques i, sobretot, creïn coneixement inter- i transdisciplinari, que promou una recerca de frontera i fronterera.

8. Captació de recursos competitius

Actualment, la nostra aposta és mantenir-nos així. **Créixer en qualitat, no en quantitat**. I els resultats obtinguts aquests anys en captació de fons competitius mostren que focalitzar-se i concentrar els esforços és caminar en la direcció adequada. Tal com veieu, som la primera universitat espanyola en captació de finançament més alt per PDI i amb percentatge d'obtenció de projectes ERC del Consell Europeu de Recerca.

Constituir-nos en un nombre reduït de departaments ens ha permès també aglutinar experiència i massa crítica per ser competitiu globalment en aquests àmbits. Per exemple, 2 dels nostres 8 departaments, un destacable 25% del total, han estat acreditats dues vegades pel Ministeri com a "unitats d'excel·lència María de Maeztu", un segell altament competitiu, que implica un finançament addicional de 2 milions d'euros per a quatre anys.

El repte d'aquest pilar és MANTENIR L'HETEROGENEÏTAT DEL SISTEMA

Així doncs, per poder-vos oferir la millor UPF possible, **el repte és mantenir el nostre model** i, per tant, vetllar per **l'heterogeneïtat del sistema**. Estem convençuts que tenir una UPF robusta ens ajuda a reforçar tot el sistema perquè sigui competitiu. I viure en un entorn homogeneïtzador no ens permet avançar ni oferir el que la societat requereix i demanda.

9. Una universitat catalana amb vocació internacional (3)

El tercer eix que us presento és el de la UPF com una **universitat catalana** (una obvietat, però també una decisió ferma) amb **vocació internacional**. La internacionalització és una vocació fundacional de la Universitat Pompeu Fabra,

tant pel que fa a la composició de la nostra comunitat com a l'orientació de la nostra recerca i transferència. Aquesta capacitat per atraure el millor talent i per aprendre de les millors pràctiques docents, de gestió, de recerca i de transferència, vinguin d'on vinguin, és un dels nostres **trets distintius**.

10. Projecció internacional

Per tant, som una universitat catalana i amb vocació d'internacionalització. I creiem que aquesta doble condició ens posa en una **posició privilegiada** per poder explicar i compartir la nostra llengua i cultura amb el professorat i els estudiants internacionals que venen cada any a la UPF i també quan anem a fora, en el marc de les nostres aliances internacionals Eutopia i The Guild. És la nostra responsabilitat i l'assumim amb orgull.

Això fa que la **diversitat** es respiri als campus i creï oportunitats úniques per a la internacionalització a casa. Alhora, a la UPF tenim un elevat percentatge de graduats que marxen a fer estades fora. I els qui es queden tenen l'oportunitat de compartir l'aula amb estudiants i professors de diverses nacionalitats i procedències.

La internacionalització no ha de ser, no pot ser, un **privilegi** per a aquells que tenen la sort de tenir recursos. El compromís de la UPF és que, encara que en diferents formats, tothom s'hi vegi exposat i se'n pugui beneficiar.

El repte d'aquest pilar és el SUPORT PER A LA CAPTACIÓ (TAMBÉ) DELS MILLORS ESTUDIANTS

En el marc d'accés als graus, hi ha universitats públiques espanyoles que capten estudiants de grau de sistemes extracomunitaris. A Catalunya, les universitats públiques tenim una normativa pròpia –en realitat, un acord amb el Consell Interuniversitari Català– i, sobretot, unes especificacions tècniques que ens frenen. Això em porta al punt que mencionava abans sobre la necessitat de dotar-nos de més flexibilitat. **Volem captar els millors estudiants de grau, sigui quina sigui la seva procedència.**

11. Una universitat amb un model docent únic i dinàmic (4)

Deixeu-me ara apuntar algun tret singular del nostre **model docent**.

12. Qualitat docent

Estem organitzats per trimestres. Són 10 setmanes sense interrupcions, marcades pels festius de Nadal i Setmana Santa. Això facilita molt l'estructura de la docència, amb una avaluació contínua, pràctiques i grups reduïts de seminaris. Sempre posant en valor les **competències transversals**. Els diferents indicadors

que veieu a la pantalla de taxes de rendiment, graduació, eficiència i èxit avalen amb escriu aquest model.

13. Inserció laboral i satisfacció amb els estudis

Un model **dinàmic**, que requereix d'un ritme de treball alt i exigent, tant per al professorat com per a l'alumnat. Un escenari, doncs, que simula molt bé el que és la pràctica professional. Potser per això també obtenim molt bons indicadors d'inserció laboral, segons l'AQU.

També fomentem la **transversalitat entre programes** amb la idea que cada estudiant pugui personalitzar el seu propi currículum amb una formació interdisciplinària que va més enllà de la proposta específica d'un grau. Per exemple, títols a cavall d'àmbits diferents, com el grau en Estudis Globals, en què participen 5 departaments; el Grau Obert, que permet cursar assignatures de diferents graus; o els mínors, formacions complementàries sobre emprenedoria, oratòria o gènere, que s'incorporen a l'expedient de l'estudiant.

El repte d'aquest pilar és una FLEXIBILITAT I MAJOR AUTONOMIA EN L'OFERTA DE TITULACIONS

Actualment, no volem incrementar gaire la nostra oferta docent, però sí poder **revisar els nostres títols amb agilitat**. Sobretot per poder incidir en la transdisciplinarietat i la necessitat de donar resposta als reptes i els desafiaments, presents i futurs, de la nostra societat.

Perquè la història sempre ha estat canvi; però, ara, molt més accelerat. Necessitem una oferta formativa més flexible, trencadora, més capdavantera i que s'avanci (i també es transformi) a les necessitats del mercat laboral. No pot ser que per fer canvis en un pla d'estudis triguem dos anys. Per tant, **hem de poder ser àgils i limitar la burocràcia que envolta tots els processos d'acreditació de titulacions**.

14. Una universitat intensiva en recerca (5)

Vaig acabant els pilars fundacionals... Som intensius en recerca, ja ho hem vist amb els indicadors de captació de recursos competitiu, i en podríem posar d'altres. Aquest és un tret distintiu de la UPF.

En aquest èxit, és important remarcar dues coses: en primer lloc, **aquests resultats no els hem obtingut sols**. En aquests 34 anys, la UPF s'ha anat envoltant d'un conjunt d'organismes punters, i ha creat **complicitats científiques**. Alguns, centres CERCA com el CRG, el CREI o l'IBEI, entre d'altres. També amb nous actors internacionals com l'EMBL.

Estic convençuda que som una universitat més bona com més ens barregem amb d'altres institucions, ja que ens fan millors. Guanyem rellevància com més obrim les nostres portes i facilitem a d'altres formar part de la nostra institució. Altre cop, ser generosos i cooperar per competir millor.

15. Una universitat intensiva en recerca..., que aposta decididament per la transferència

En segon lloc, vull posar en valor l'aposta clara per la **transferència del coneixement** que hem fet durant aquests darrers anys. No puc dir que aquesta aposta fos un pilar fundacional o, almenys, no ho era explícitament. La funció que ha de prestar la Universitat a la societat ha canviat amb els anys i, avui, crec que no podem concebre una universitat que no busqui impactar en el benestar de les persones i del planeta amb la seva activitat. I tenim algunes eines per fer-ho, com mostren aquests indicadors.

I deixeu-me destacar que aquesta transferència no la fem, únicament, les "bates blanques". A mi, que vinc de l'àmbit de bio i he estat vicerectora de transferència, m'agrada remarcar també l'aposta que hem fet en l'àmbit de les **ciències socials** i les **humanitats**. Projectes com la recuperació de la capçalera del *Diari de Barcelona*, que publiquem cada dia gràcies als nostres estudiants; el RAIN –el festival de cinema generat per intel·ligència artificial– que fem de la mà amb el Sónar; o la Clínica Jurídica, on professors i estudiants de dret donen suport jurídic a persones o col·lectius vulnerables, són també exemples de transferència.

Perquè, deixeu-me fer un petit incís: no podem concebre una universitat sense **compromís social, igualtat de gènere, sostenibilitat i cultura**, que són valors transversals que impregnen i han d'impregnar la nostra activitat.

El repte d'aquest pilar és el SUPORT PER FER UNA RECERCA AMB IMPACTE SOCIAL; EL SUPORT A LA TRANSFERÈNCIA

I ara sí, retornant a la transferència, el repte que tenim per endavant a la Universitat Pompeu Fabra és senzill: fer-la. Fa 25 anys, Catalunya va fer una aposta valenta per la recerca; una aposta única dins del sistema espanyol amb la creació de programes com ICREA o Serra Húnter, entre d'altres. Aquella aposta ens ha permès establir les bases d'un bon model d'universitats i de recerca. Ara és el moment de fer una estratègia amb visió de futur per la transferència del coneixement. El programa dels doctorats industrials són un bon exemple que està funcionant. Ara necessitem una **aposta política per a la transferència**.

16. Una universitat pública al cor de Barcelona (6)

I ja que parlem de la relació de la Universitat amb el seu entorn, deixeu-me recuperar el primer pilar fundacional que us havia anunciat. La nostra vocació pública i **el nostre compromís amb la ciutat de Barcelona**, amb una

determinada relació amb l'espai públic, amb la regeneració urbana i amb la seva activitat empresarial i industrial, les seves institucions de coneixement i la cultura.

17. Mapa

La Pompeu Fabra, doncs, sempre ha fet bandera de la seva condició d'universitat pública, urbana, arrelada al territori i al servei de la societat.

En aquests 34 anys, la implantació dels successius campus de la UPF ha contribuït a la revitalització d'alguns barris i zones de la ciutat:

- L'acompanyament en la recuperació de Ciutat Vella (amb les intervencions a la Rambla o la plaça de la Mercè).
- L'obertura al mar als anys noranta amb els Jocs Olímpics (amb la transformació de les antigues casernes del carrer Wellington a la Ciutadella i, més tard, el campus del Mar i el PRBB).
- L'aposta pel districte de la innovació al Poblenou (amb la transformació del recinte fabril de Ca l'Aranyó).
- I més recentment el projecte de l'antic Mercat del Peix, novament a l'entorn de la Ciutadella i completant el campus més ampli de la UPF.

L'antic Mercat del Peix és el **principal projecte transformador** que estem impulsant en aquests moments, i amb aquest la Universitat tornarà a sortir d'ella mateixa per donar servei a la societat.

És la primera peça d'una iniciativa institucional més àmplia que hem convingut a denominar **la Ciutadella del Coneixement**. Com sempre, la UPF l'està abordant amb el suport i la complicitat de les administracions públiques, l'Ajuntament de la ciutat, el govern de la Generalitat i el de l'Estat. Però, en aquesta ocasió, la UPF també ha buscat, com mai, l'entesa i la col·laboració d'altres universitats com la UB i la UAB, d'institucions científiques de caràcter públic com el CSIC i el PRBB o privat com el BIST o la Fundació Pasqual Maragall. Perquè estem convençuts que el projecte serà més sòlid i ens permetrà respondre millor als reptes del coneixement si la nostra proposta és **plural i col·laborativa**.

I com a peça nuclear de la Ciutadella del Coneixement, la UPF està definint un **nou institut**, que se situarà en un dels nous edificis de l'antic Mercat del Peix, i estarà centrat en la dimensió social del benestar planetari, el que anomenem benestar social. En una societat que està envellint progressivament, aquest institut tindrà com a objectiu aportar solucions als reptes socials del nostre temps, construint un entorn de recerca i d'innovació que ajudi a assegurar el futur dels joves i el seu benestar quan siguin persones grans.

El repte d'aquest pilar és COLIDERATGE EN EL DESPLEGAMENT DE L'ANTIC MERCAT DEL PEIX

El repte és clar: necessitem el suport, la iniciativa i la proactivitat de totes les administracions implicades, com veurem després.

18. Com ho fem?

En el decurs d'aquesta presentació us he anat avançant alguns indicadors de l'activitat de la nostra universitat. Deixeu-me tancar aquesta part de la presentació amb **algunes dades i reflexions sobre el finançament públic** amb què ho fem.

Sobre el tipus de finançament, us poso en context: el finançament públic que rebem les universitats públiques depèn, essencialment, de factors vinculats als anomenats "**inputs**", fonamentalment, els **crèdits matriculats per l'alumnat**. És a dir, els ingressos que rebem no tenen gaire en compte si les universitats fem millor o pitjor la nostra feina o el retorn que donem a la societat pels recursos rebuts, ni en qualitat docent, ni recerca, ni transferència o inserció laboral, entre d'altres.

19. Model actual de finançament

Respecte a la quantitat de finançament, la UPF **arrossega la imatge de ser una universitat ben finançada**. Certament, això va ser així en el moment de la seva fundació, com no podia ser d'una altra manera en una universitat que naixia amb una clara aposta per la captació de talent.

Però això ja no és així des del **2012**, fa més d'una dècada. Des de llavors, amb dades proporcionades per UNEIX i la Generalitat, el finançament per alumne de la UPF (en vermell) està sempre per sota de la mitjana de les universitats públiques catalanes (en blanc). Aquesta situació no millora ni a partir del 2020, quan hi ha un creixement important de recursos al conjunt del sistema.

Com ens mostra el gràfic 2, aquest menor finançament per càpita comporta que, mentre la UPF va augmentant amb el temps el seu pes dins del sistema pel que fa al **percentatge d'alumnat matriculat** (en vermell), es redueix el seu pes pel que fa al **finançament** (en blanc). El 2022, el finançament per a la UPF suposa el 7,53% del total del sistema català, mentre que l'alumnat és un 8,38%.

D'altra banda, és important remarcar el **poc marge que tenim les universitats per fer polítiques pròpies**. En una universitat com la UPF, les despeses de personal, manteniment de l'estructura i funcionament ordinari quasi bé no deixen recursos per finançar polítiques pròpies. I, a més, sovint, quan arriben més recursos del govern, sempre benvinguts, aquests són "**finalistes**"; és a dir, ens obliguen a gastar els diners en allò que decideix el govern i no autònomament la nostra universitat.

I aquí ens trobem amb **la gran paradoxa de la Fabra**: amb aquest finançament públic, com pot ser que aconseguim els resultats en recerca que us he presentat? Naturalment, això és mèrit dels nostres recercadors i recercadores, que aixequen **un terç dels nostres recursos competitivament** (la major part, de convocatòries públiques de programes europeus). Però també és mèrit del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis que ho fa possible. No ens podem enganyar: l'aposta pel millor talent recercador, i també docent, passa també per l'aposta pel millor talent de gestió. Són dos músculs que es necessiten mútuament.

El repte d'aquest pilar és doble: FINANÇAMENT I AUTONOMIA UNIVERSITÀRIA
El repte d'aquest pilar és doble: finançament i autonomia universitària.

Necessitem més finançament, estable en el temps, menys finalista, i que tingui en compte el retorn que fem a la societat, tot considerant el nombre de professorat que l'aconsegueix.

I pel que fa a **l'autonomia**, la necessitem per gestionar-nos millor, més eficientment. Acompanyada, sempre, de total transparència i d'un rigorós retiment de comptes *a posteriori* i amb conseqüències.

20. Cloenda: Reptes més concrets que us traslladem

Intento ara traslladar-vos, molt resumidament, els **reptes** que us he presentat amb algunes **accions** que podem fer amb la vostra ajuda per transformar aquests reptes en **oportunitats**.

21. Tres reptes (1 de 3)

REPTE: UNA DEFENSA DELS PROGRAMES CATALANS EXCEL·LENTS (1)

Què podem fer per contribuir a la captació i la retenció de talent?

- Implementar una política d'incentius i d'instruments, a més de protegir les polítiques relacionades amb ICREA o el programa Serra Húnter.
- Incentivar i reforçar el model de *tenure-track* que hem pivotat a la UPF, en la línia de les millors universitats del món.
- Afavorir que les universitats facin ús de la possibilitat que ofereix l'article 87.4 de la LOSU, d'acord amb el qual "Les universitats podran establir retribucions addicionals lligades a mèrits individuals, mitjançant procediments negociats amb la part social i transparents".

Aquestes iniciatives ens han de permetre capitalitzar, atraure i retenir talent i, a més, internacionalitzar les nostres universitats.

22. Tres reptes (2 de 3)

REPTE: MANTENIR L'HETEROGENEÏTAT DEL SISTEMA (2)

També necessitem suport per assegurar l'aplicació del que es preveu al Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement, sobretot pel que fa a la dotació pressupostària i el seu esperit.

Hem "d'incrementar de manera progressiva i contínua la inversió pública en universitats, fins a assolir el 0,8% del PIB el 2030".

De fet, el pacte temporalitzava aquest objectiu per al 2025, compromentent-se a "arribar a una inversió pública del 0,58% del PIB. I de moment, sembla que no hi arribarem.

23. Tres reptes (3 de 3)

REpte: SUPORT PER A LA CAPTACIÓ (TAMBÉ) DELS MILLORS ESTUDIANTS (3)

A més, si volem facilitar l'accés dels millors estudiants internacionals, ara, amb l'actual desplegament reglamentari de la LOMLOE, tenim una finestra d'oportunitat. Hem de simplificar la burocràcia associada a aquests processos, agilitzant el procés d'homologació del seu títol o fent-los proves adaptades. També necessitem una reserva de places per a aquests estudiants, amb una via diferenciada. I, sobretot, més autonomia universitària en el procediment d'admissió.

D'altra banda, si volem una comunitat internacional plenament integrada amb qui compartir la nostra llengua i cultura, necessitem més recursos per poder desenvolupar amb garanties el Pla d'Enfortiment de la Llengua Catalana en tots els seus àmbits d'actuació: docència, recerca i transferència; però també acollida lingüística d'estudiants i professors internacionals.

24. Tres reptes (1 de 3)

REpte: FLEXIBILITAT I MAJOR AUTONOMIA EN L'OFERTA DE TITULACIONS (4)

Com ja he comentat, la posada en marxa d'un estudi a Catalunya i a Espanya està fortament influenciada per les agències de qualitat, que fan controls *ex ante* molt rigorosos i, em sap greu dir-ho, feixucs, tant per a les noves titulacions com per a les verificacions.

La legislació actual permet simplificar aquests processos, en la línia del que es fa a Europa, amb memòries més breus i definint l'estructura dels estudis de manera genèrica. Aquesta estratègia ens donaria més flexibilitat a l'hora de posar en marxa els estudis i d'introduir-hi canvis per adaptar-los a les demandes socials. De nou, les universitats demanem una major confiança acompanyada, per descomptat, d'un control rigorós *a posteriori*.

25. Tres reptes (2 de 3)

REpte: SUPORT PER FER UNA RECERCA AMB IMPACTE SOCIAL. SUPORT A LA TRANSFERÈNCIA (5)

Quant a la recerca i la transferència, si volem ser àgils, tenim un repte a l'hora de simplificar els procediments de sol·licitud i justificació de les subvencions, tant individualment com institucional.

De la mateixa manera, és essencial flexibilitzar les polítiques de selecció i de retribució per atraure perfils més tecnificats i competitius en aquest àmbit.

Hem de dimensionar millor les nostres oficines de transferència (OTRIS), que ara no tenen els recursos necessaris, o bé fer economia d'escala en el sistema.

I, per últim, és necessari apostar pels incentius als nostres professors, per exemple, amb el reconeixement de trams de transferència autonòmics, a més dels de recerca.

Tot això, ens faria fer un salt qualitatiu enorme i ens permetria fer la connexió tant desitjada i necessària entre empreses i entitats socials amb la universitat.

26. Tres reptes (3 de 3)

REpte: COLIDERATGE EN EL DESPLEGAMENT DEL MERCAT DEL PEIX (6)

D'altra banda, des de la UPF, volem que es continuï apostant institucionalment per fer realitat aquelles iniciatives que condueixin a un desplegament estratègic, consistent i coherent de la Ciutadella del Coneixement, més enllà de l'antic Mercat del Peix. Em refereixo, per exemple, al que es faci als terrenys propietat d'ADIF al passeig de Circumval·lació; al solar dels antics jutjats, al passeig Lluís Companys; als espais avui ocupats pel parc mòbil de l'Estat, al davant de la UPF, al carrer de Trias Fargas; o al castell dels Tres Dragons, aquí al parc mateix, entre d'altres.

En tots aquests casos cal **tant** una acció concertada dels diferents nivells de l'administració, **com** una acció coordinada de les diferents universitats, centres de recerca i institucions científiques.

I és en aquest sentit que seria molt positiu un pronunciament del Parlament de Catalunya a favor de fer prevaler l'interès públic de la ciència, la recerca i la innovació, posant en valor aquesta iniciativa global i el rol nuclear que hi ha jugat i hi ha de continuar jugant la Universitat Pompeu Fabra.

No cal dir que, en aquest marc, demanem també un suport al nou institut de la UPF pel benestar social.

27. Repte: Finançament

REpte: UN FINANÇAMENT NO FINALISTA QUE TINGUI EN COMPTE ELS RESULTATS

Vaig acabant... La nostra missió com a universitat pública és generar, transmetre i transferir el coneixement. També, com a universitat pública, hem de retre comptes a la societat i al Parlament, ja que bona part del nostre finançament no competitiu prové dels contribuents.

Per aquest motiu, ens agradaria que una part del finançament basal de les universitats públiques provingués d'una anàlisi i d'una avaluació per indicadors de recerca i de transferència, no només atenent el nombre d'estudiants matriculats. Parlo de finançament basal, però també es podria explorar l'opció de contractes-programa a tres o cinc anys, com ja han impulsat en altres països del nostre entorn.

A més, és essencial que en les avaluacions i els retiments de comptes es tingui en compte la mida de la universitat; és a dir, ens agradaria que els indicadors es calculesin atenent el nombre de PDI que té cada universitat. Som una universitat que ocupa només el 8% del sistema; però, com us he comentat abans, els *outputs*, els resultats de la nostra universitat, representen un percentatge més elevat en el conjunt del sistema.

Quant a la missió de la docència, ens hem de convèncer que, a més del nombre de crèdits matriculats, els indicadors de qualitat ja mencionats com el temps per formar un graduat, el nivell d'ocupabilitat, etc., són els que s'haurien de considerar per retre comptes a la societat.

28. Repte: Autonomia

REpte: MÉS AUTONOMIA UNIVERSITÀRIA

I molt vinculat a això: confiança en la idea que les universitats sabrem fer bé la nostra feina. Autonomia universitària. Acompanyada, per descomptat, de retiment de comptes *a posteriori...*, i amb conseqüències. No necessàriament més exhaustiu que l'actual, però sí amb més conseqüències.

29. Logo UPF

Acabo ja. Deixeu-me agrair-vos l'atenció rebuda aquesta tarda. Els reptes i les accions que us he presentat ens volen posicionar cap a una universitat més flexible i àgil, singular dins del sistema i amb personalitat pròpia. Una universitat que acull el debat social i tracta de donar-hi resposta, amb el talent de casa, però també interactuant amb l'exterior. I això només ho podem aconseguir amb complicitats i amb un sistema universitari que s'allunyi de les mentalitats homogeneïtzadores i que ens deixi ser la millor versió de la Universitat Pompeu Fabra.

Moltes gràcies.